

1. LAIN KOLME KÄYTTÖÄ

Lakia tarvitaan ensinnäkin yhteiskunnallisen järjestyksen ylläpitämiseksi. Ilman lakia ajaudutaan kaaokseen. Huonokin järjestys on parempi kuin ei ollenkaan järjestystä. Esimerkkinä tästä on vaikkapa Neuvostoliiton ateistis-kommunistinen komentotalous ja siitä äkisti markkinatalouteen siirtyneen Venäjän laitto-muus ja yhteiskunnallisen vallan rappiotila 1990-luvulla. Anarkia on eli esivallan puute ja sen kunnioittamattomuus on kapinaa, jonka seuraukset ovat tuhoisat niin anarkian harjoittajille kuin heidän vaikutuspiirissään oleville. Tämän päivän esimerkki tällaisesta anarkiasta ovat Somalian merirosvot.

Lakia tarvitaan toiseksi ohjaamaan syntinen Jeesuksen ristin luokse. Jumalan täydellisyyttä vaativa laki saattaa ihmisen huomaamaan, että hän on syntinen ja tarvitsee anteeksiantamusta ja armoa. Tämä on lain hengellinen käyttö. Tämä on syvimmiltään kaikkein luovuttamattomin ja keskeisin lain tarkoitus.

Ns. lain kolmas käyttö, jolla tarkoitetaan lakia uskovan elämänvaelluksen ohjaajana, on ilmaisuna ongelmallinen. Tässä ei nimittäin tarkkaan ottaen ole enää kysymys mistään vaatimuksesta tai asiasta, jonka noudattamatta jättämisestä seuraisi rangaistus. Kyse on pikemminkin Jumalan sanan kuvailevasta eli deskriptiivisestä tehtävästä.

2. VANHA JA UUSI IHMINEN

Täydellinen elämä - Jumalan ja lähimmäisten rakastaminen - on Jeesuksen elämää. Kun Raamatussa puhutaan uudesta, täydellisestä elämästä, ja siihen kehoitetaan, niin se kuvailee ja kertoo siitä, miten Jeesus eli - ja elää yhä edelleen niissä, jotka Hänen omiaan täällä maan päällä ovat. Jumalasta syntynyt ei voi tehdä syntiä. Uskovan lankeemukset ja paha sydän kuuluvat hänessä vielä vaikuttavan vanhan ihmisen elämään. Mutta Jumalan sanan ja muiden armonvälineiden kautta vaikuttava Pyhä Henki - Hän joka asuu uskon kautta uudestisyntyneessä kristityssä - päivä päivältä kuolettaa tuota vanhaa ihmistä.

"Ei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä, sillä Jumalan siemen pysyy hänessä; eikä hän saata syntiä tehdä, sillä hän on Jumalasta syntynyt. 10. Siitä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä perkeleen lapsia. Kuka ikinä ei tee vanhurskautta, hän ei ole Jumalasta, ei myöskään se, joka ei veljeänsä rakasta.

11. Sillä tämä on se sanoma, jonka te olette alusta asti kuulleet, että meidän tulee rakastaa toinen toistamme 12. eikä olla Kainin kaltaisia, joka oli pahasta ja tappoi veljensä. Ja minkätähden hän tappoi hänet? Sentähden, että hänen tekonsa olivat pahat, mutta hänen veljensä teot vanhurskaat. 13. Älkää ihmetelkö, veljeni, jos maailma teitä vihaa. 14. Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, sillä me rakastamme veljiä. Joka ei rakasta, pysyy kuolemassa." (1. Joh. 3:9-14)

Kenessäkään ihmisessä - itseään Herraa lukuun ottamatta - ei täällä maan päällä kuitenkaan tule vielä täydellisesti näkyviin tämä uusi Jumalan Jeesuksessa luoma elämä. Jokainen uskovakin tekee syntiä, uskosta osattomista puhumattakaan.

Sillä me tiedämme, että laki on hengellinen, mutta minä olen lihallinen, myyty synnin alaisuuteen. 15. Sillä minä en tunne omakseni sitä, mitä teen; sillä minä en toteuta sitä, mitä tahdon, vaan mitä minä vihaan, sitä minä teen. 16. Mutta jos minä teen sitä, mitä en tahdo, niin minä myönnän, että laki on hyvä.

17. Niin en nyt enää tee sitä minä, vaan synti, joka minussa asuu. 18. Sillä minä tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää. Tahto minulla kyllä on, mutta voimaa hyvän toteuttamiseen ei; 19. sillä sitä hyvää, mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo, minä teen.

20. Jos minä siis teen sitä, mitä en tahdo, niin sen tekijä en enää ole minä, vaan synti, joka minussa asuu. 21. Niin huomaan siis itsessäni, minä, joka tahdon hyvää tehdä, sen lain, että paha riippuu minussa kiinni; 22. sillä sisällisen ihmiseni puolesta minä ilolla yhdyn Jumalan lakiin, 23. mutta jäsenissäni minä näen toisen lain, joka sotii minun mieleni lakia vastaan ja pitää minut vangittuna synnin laissa, joka minun jäsenissäni on.

24. Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista? 25. Kiitos Jumalalle Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta! Niin minä siis tämmöisenäni palvelen mielellä Jumalan lakia, mutta lihalla synnin lakia." (Room. 7:14-25)

"Jos sanomme, ettemme ole syntiä tehneet, niin me teemme hänet valhettelijaksi, ja hänen sanansa ei ole meissä." (1. Joh. 1:10)

"Sillä monessa kohden me kaikki hairahdumme." (Jaak. 3:2)

Uskovan ja uskosta osattoman erottaa siitä, että Jeesuksen omaa katuu syntiään, haluaa sen tunnustaa ja hylätä - ja ennen kaikkea uskoo pahuutensa anteeksi Jeesuksen veren tähden. Uskova ei jää lihansa valtaan ja joudu syntielämänsä mukana helvettiin, vaan saa Jumalan sanan lupauksiin uskoessaan armon ja autuuden, Pyhän Hengen: uuden voiman ja halun rakastaa Jumalaa ja lähimmäistä.

"6. Sillä lihan mieli on kuolema, mutta hengen mieli on elämä ja rauha; 7. sentähden että lihan mieli on vihollisuus Jumalaa vastaan, sillä se ei alistu Jumalan lain alle, eikä se voikaan. 8. Jotka lihan vallassa ovat, ne eivät voi olla Jumalalle otolliset.

Lain hylkäävän julistuksen vaikutus uskoon

Room. 10

By Juha Muukkonen

23/12/2009

9. Mutta te ette ole lihan vallassa, vaan Hengen, jos kerran Jumalan Henki teissä asuu. Mutta jolla ei ole Kristuksen Henkeä, se ei ole hänen omansa. 10. Mutta jos Kristus on teissä, niin ruumis tosin on kuollut synnin tähden, mutta henki on elämä vanhurskauden tähden. 11. Jos nyt hänen Henkensä, hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä, niin hän, joka herätti kuolleista Kristuksen Jeesuksen, on eläväksitekevä myös teidän kuolevaiset ruumiinne Henkensä kautta, joka teissä asuu.

12. Niin me siis, veljet, olemme velassa, mutta emme lihalle, lihan mukaan elääksemme. 13. Sillä jos te lihan mukaan elätte, pitää teidän kuoleman; mutta jos te Hengellä kuoletatte ruumiin teot, niin saatte elää. 14. Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia.

15. Sillä te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden hengen, jossa me huudamme: "Abba! Isä!" 16. Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia. 17. Mutta jos olemme lapsia, niin olemme myöskin perillisiä, Jumalan perillisiä ja Kristuksen kanssaperillisiä, jos kerran yhdessä hänen kanssaan kärsimme, että me yhdessä myös kirkastuisimme." (Room. 8:6-17)

3. MIKSI MONET HYLKÄÄVÄT LAIN?

Kristikunnan historiassa on monta kertaa esiintynyt suuntauksia, joissa laki ja sen julistaminen on hylätty (antinomismi). Lainhylkäämisen taustalla on mitä ilmeisemmin seuraavia ajatuksenjuoksia: (1) "Koska ihminen ei kykene täydellisesti elämään eli lakia täyttämään, ja Jumala ei voi vaatia ihmiseltä mahdottomuuksia, niin lakia ei pidä julistaa." (2) Joskus on myös vedottu siihen, että "koska Kristus on lain loppu/täyttymys" (Room 10:4), niin kristillisen seurakunnan aikana ei enää lakia tarvita. Laki kuului tämän ajattelun mukaisesti vain Vanhan liiton aikaan.

Lain hylkäävän julistuksen vaikutus uskoon

Room. 10

By Juha Muukkonen

23/12/2009

"... sillä kun he eivät tunne Jumalan vanhurskautta, vaan koettavat pystyttää omaa vanhurskauttaan, eivät he ole alistuneet Jumalan vanhurskauden alle. 4. Sillä Kristus on lain loppu, vanhurskaudeksi jokaiselle, joka uskoo.

9. Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut; 10. sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan. 11. Sanoohan Raamattu: "Ei yksikään, joka häneen uskoo, joudu häpeään". (Room. 10:3-5, 9-11)

Nämä kaksi väitettä on helppo kuitenkin torjua toteamalla, että juuri siksi Jeesus yksin on loppuun asti meidän vanhurskautemme ja pyhyitemme, koska emme edes uskovina, uudestisyntyneinä ja Pyhällä Hengellä täytettyinä kykene lakia täydellisesti täyttämään.

Lisäksi Kristus lain loppuna/täyttymyksenä (kreik. telos) tarkoittaa sitä, että laki pelastustienä on lopullisesti suljettu Jeesuksessa. Koska on ollut ja elänyt täydellinen ihminen Jeesus, niin kukaan ei voi enää edes kuvitella tuota täydellistä elämää elävänsä. Jeesuksen elämän rinnalla paraskin ihmisen kilvoittelu oikeaan elämään on mitätöntä ja säärittävän epätoivoista. Paavalin Roomalaiskirjeen (10:4) kohta tarkoittaa sitä, että laki suljettiin pelastustienä lopullisesti Kristuksessa. Jos joku oli ehkä ennen Jeesusta saattanut kuvitella, että kykenee lain täyttämään, niin Jeesuksen täydelliseen elämään itseään verratessaan jokainen joutuu toteamaan itsensä syntiseksi.

Meidän aikanamme lain hylkääminen kirkon julistuksessa liittyy myös siihen, että kansankirkon veronmaksavia jäseniä ei haluta loukata ja saattaa noloon ja häpeälliseen asemaan. Jos nimittäin papit ja kirkon muut työntekijät julistaisivat Raamatun mukaista lakia, niin suurin osa kansasta osoittautuisi törkeiksi lainrikkokijiksi, katumattomiksi haureutta ja huoruutta harjoittaviksi syntisiksi, helvettiin matkalla oleviksi.

Jos sanon vaikkapa kiroilevalle tai lepopäiväänsä pyhittämättömälle, että tuo on syntiä, josta on tehtävä parannusta, niin seurauksena on usein loukkaantuminen. Eikä tilannetta helpota

Lain hylkäävän julistuksen vaikutus uskoon

Room. 10

By Juha Muukkonen

23/12/2009

myöskään Raamatun opetus vanhempien ja esivallan kunnioittamisesta eli lain noudattamisesta aina liikennesääntöjä myöten. Tai jos opetan kansankirkon pastorina Raamatun mukaisesti kostamisesta, vihan ja katkeruuden ylläpitämisestä, abortista, alkoholin käytöstä, lähimmäisten nimittelystä, niin moni alkaa miettiä kirkosta eroamista.

Vielä varmemmin viha nousee opetettaessa ja saarnattaessa oikein ja Raamatun mukaisesti miehen ja naisen suhteen esikuvallisuudesta Kristuksen ja seurakunnan väliselle suhteelle. Kun tasapäistäminen tehtävien tasolla on nostettu epäjumalaksi, niin Jumalan sanan opetus miehen ja naisen suhteen esikuvallisuudesta Kristuksen ja seurakunnan väliselle suhteelle herättää monessa raivoa ja vihaa.

Raamatun mukaan miehen velvollisuus on rakastaa vaimoaan niin kuin Kristus seurakuntaansa ja vaimon velvollisuus on kunnioittaa miestä ja olla hänelle alamainen niin kuin seurakunta Kristukselle. Tästä seuraa myös se, että nainen ei voi toimia seurakunnan auktoriteettina ja paimenena. Tai Pyhän Raamatun opetus avioliitosta: Kaikki miehen ja naisen välisen elinikäisen avioliiton ulkopuolella oleva sukupuolielämä - myös ajatuksen ja katselemisen tasolla - on syntiä, josta on tehtävä parannus.

Samoin esimerkiksi oikea saarna lähimmäisten sekä yhteisen omaisuuden varjelemisesta tai rehellisyydestä työssä ja kaupankäynnissä aiheuttaa monessa kiusaantumista - erityisesti jos puhutaan verovilpistä ja työnantajalta varastamisesta, sekä tavaran, palveluiden että työajan suhteen. Itsekkäästi elävä ihminen ei halua kuulla totuuden puhumisesta eikä himoitsemisen tuomitsemisesta.

Jos joku kansankirkon saarnatuolista opettaa oikein Raamatun mukaan uskosta ja jokapäiväisessä parannuksessa elämisestä, miehen ja naisen välisestä erilaisuudesta ja siihen liittyvästä tehtävien erilaisuudesta perheessä ja seurakunnassa, niin polttorovioiden pystyttäjien ei tarvitse olla toimeettomina. Erityisen raskauttava asianhaara on vielä se, jos saarnamies itse vakavasti kilvoittelee elääkseen Raamatun opetuksien mukaan.

Eli jos kansankirkon paikallisseurakunnan hengellinen työntekijä - erityisesti ruuhka-Suomen alueella - aikoo säilyttää paikkansa yhteisönsä ja ihmisten hyväksymänä arvostamana sekä palkkaa nauttivana, niin hänen on vaiettava näistä kiusallisista, yksilöivistä ja osoittelevista Raamatun lain sanoista. Eli ei siis ihme, että Raamatullinen lain saarna on niin monessa kansankirkkomme saarnatuolissa vaiennut.

4. MITÄ TAPAHTUU SANAN KUULIJOISSA, JOTKA EIVÄT KUULE OIKEAA LAIN JULISTUSTA?

Jos laki ei saa osoittaa syntiä synniksi, niin ihminen ei myöskään silloin halua välttää synnin tekemistä. Synti itsessäänhän on makeaa. (Tämä on syntisen hyvää!) Yhteiskunnallisesti lainjulistuksen puute ajaa epäjärjestykseen, turvattomuuteen ja luottamuspulaan ihmisten välillä. Laki pitää syntisen ihmisen ulkonaisesti järjestyksessä ja ruodussa.

Myös ihmisen pelastus estyy, jos lakia ei julisteta. Koska ihminen ei kuule tuomitsevaa lakia, niin hän ei myöskään tarvitse vapauttavaa evankeliumia. Koska ihminen ei kuule sanaa, joka pistää omassatunnossa ja aiheuttaa katumuksen, niin hän ei myöskään halua tehdä parannusta synneistään. Joka syntinsä tunnustaa ja hylkää, se saa armon.

"Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty; mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon. 14. Onnellinen se ihminen, joka aina on aralla tunnolla; mutta joka sydämensä paaduttaa, se onnettomuuteen lankeaa." (Sananl. 28:13-14)

Jos esimerkiksi lepopäivän pyhittämistä ei opeta, niin kansa ei tule sunnuntaisin kirkkoon. Ja ihmiset jäävät siten ilman hengellistä ravintoa ja lopulta kuihtuvat ja kuolevat hengellisesti, olivatpa sitten miten virallisesti ja oikeaoppisesti kastettuja, konfirmoituja ja kirkollisverot maksaneita hyvänsä.

Tai jos vaikkapa kostamista, kateutta ja vihan kantamista ei saarnata synniksi, niin niistä ei silloin myöskään haluta tehdä parannusta. Seurauksena on synteihin ja tuomion alle jääminen. Tai jos Jumalan säättämän avioliiton pyhänä pitämistä ei opeteta ja saarnata, niin kansa elää haureudessa ja huoruudessa (kuten meillä nykyisin Suomessa ja muissakin länsimaissa). Tällainen kansa tulee kerran kohtaamaan Tuomarin; Jumalan, joka heittää syntielämänsä rakastuneet ja siinä pysyneet pois kasvojensa edestä.

Lain hylkäävän julistuksen vaikutus uskoon

Room. 10

By Juha Muukkonen

23/12/2009

Jos Raamatun laki hylätään - niin kuin nyt monet kirkon huomattavat ja tunnetut vaikuttajat ovat tehneet vaikkapa homoseksuaalisen elämäntavan kiellon suhteen - niin seurauksena on siis kuulijoiden johdattaminen kohti kadotusta. Jos kuulijalle sanotaan, että Jumala hyväksyy homoseksuaaliset suhteet, niin häneltä viedään mahdollisuus synnintunnustukseen ja parannukseen ja sitä kautta myös anteeksisaamiseen ja pelastukseen.

Jos laki ei saa näyttää syntiä asiaksi, joka kadottaa ihmisen, niin silloin Jeesuksen ristillä kantama syntien rangaistus jää turhaksi. Sillä, joka ei lain avulla tunnista ja tunnusta syntiään, ei ole mitään käyttöä Jeesuksen sovituskoulemalle. Ilman lakia, synnin tähden pelästynyttä omaatuntoa, armo ja anteeksiantamus ovat vain tyhjää sanahelinää, joka ei vaikuta mitään uskoa, uutta elämää tai rakkautta.

Laki itsessään ei pelasta ketään. Lain uskominen ilman armoa kadottaa aivan yhtä varmasti kuin laittoman armon vastaanottaminen. Jopa katumus ja parannus saattavat olla pelkkää lain kauhistavuuden alla olemista. Näin tapahtui esim. Kainille, Saulille tai Juudas Iskariotille. He kyllä kauhistuivat ja katuivat syntejään, mutta eivät uskoneet armahtavaan Jumalaan. He jäivät epätoivoon ja tuomion alle, kadotuksen tilaan. Tätä kutsutaan kadotettujen parannukseksi.

Oikeaan lainjulistukseen liittyy aina evankeliumi: "On totta, että ansaitset oikeudenmukaisesti ja lain mukaan itse omalla olemiselläsi ja elämälläsi helvetin, ikuisen tuomion ja kauhun. Saat kuitenkin täydellä sydämen varmuudella uskoa, että Jeesus astui sinun puolestasi tuohon kadotukseen ja otti sinulle kuuluvan rangaistuksen päällensä. Sinä saat Jeesuksen tähden kulkea kohti taivaan ikuista riemujuhlaa, rakkautta, iloa, täyteyttä ja yhteyttä. Tämä on varmasti totta, koska Raamattu tästä todistaa ja tuon todistuksen sinetiksi Jeesus nousi ylös kuolleista. Sinut on kastettu Jeesuksen omaksi (tai saat tulla kastetuksi) ja sinun nimesi on kirjoitettuna taivaan elämän kirjaan. Saat heittää kaikki syntisi: lankeemuksesi, vajavuutesi ja kurjuutesi Jeesuksen ristin päälle. Tämä on varmasti totta." Amen.